

Publicerad 2008-02-02 02:02 av Jonny Larsen

*just nu finns världen som en fotnot till ett avslutat glas... dimman är vacker men den är inte äkta...
enhandspoesi... den andra håller krampaktigt om en död flaska och jag förundras över det faktum att jag
fortfarande kan stava till \"levnadsglad\"... go*

Tveksamt klassificerad som poesi...

Mina tår nuddar marken

jag kan inte flyga

och om jag sträcker mig så långt upp jag kan

är jag ändå inte ens i närheten av månen

jag kan ramla utan att slå mig

gå upp i brygga om jag känner för det

jag väger några kilo över en tio procent av ett ton

och mina ögon sitter på vardera sidor av en näsa

jag har små normalstora händer med mikroskopiskt normalstora fingrar

när jag dricker för mycket blir jag mest trött

när jag dricker rätt mängd är jag nästan lite kul

men om jag dricker för lite så blir jag dehydrerad

storlek 43 till 44 i skor och har oftast strumpor mellan hud och skor

min tumme kan nudda alla fingrar på min hand

och, med hjälp av den andra handen, alla fingrar på bägge

klockan är kvart i två... vet du var du är?

kan du hitta dina kläder och kommer du ihåg vad som hände för två timmar sedan?

minnesluckor finns oftast av en väldigt bra anledning...

nej, ingen skrattade åt dig

fast många skrattade med dig åt dig

det värsta är nog ändå att du var ensam

hemma i ett litet rum av en ganska stor lägenhet

skrivande totalt opoetisk poesi

klockan tre minuter i två

en lördagsmorgon

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jonny Larsen med Poeter.se id #15609 innehar upphovsrätten